

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Szak/9/2020
Identifikačné číslo spisu: 7020200720
Dátum vydania rozhodnutia: 11.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7020200720.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): Z. H., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Pakistanský islamský štát, bez dokladu totožnosti, toho času miesto pobytu Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnkova 14, Sečovce, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Banská Bystrica, Sládkovičova 25, 974 05 Banská Bystrica 5, o správnej žalobe vo veci zaistenia, o nariadenie prepustenia, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Sa/61/2020 zo dňa 6. októbra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-24-016/2020-AV zo dňa 13.08.2020 zaistil sťažovateľa podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zák. č. 404/2011 Z.z.") na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 (ďalej len "Dublinské nariadenie") a na základe akceptácie podania vedeného Dublinským strediskom Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Podľa § 88 ods. 4 zák. č. 404/2011 Z.z. stanovil dĺžku doby jeho zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa § 88 ods. 1 písm. c), najviac do 13.11.2020.

2. Lustráciou v informačných systémoch bolo zistené, že sťažovateľ je vedený ako žiadateľ o udelenie azylu v Rumunskej republike, o ktorý požiadal dňa 21.07.2020. Daná skutočnosť bola dňa 13.08.2020 oznámená dublinskému stredisku ako dôvod na začatie konania podľa Dublinského nariadenia a poverený zamestnanec toho istého dňa konanie akceptoval.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Dňa 29.09.2020 bola Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) doručená správna žaloba sťažovateľa o prepustenie zo zaistenia.

4. V nasledujúcich žalobných bodoch uviedol najmä, že

- Rumunsko na svojom území pred niekoľkými mesiacmi v súvislosti so šírením epidémie Covid 19 vyhlásilo stav pohotovosti (ktorý bol naposledy predĺžený dňa 17.08.2020 o ďalších 30 dní) a zakázalo vstup cudzincom a osobám bez štátnej príslušnosti (občanom tretích krajín, okrem vybraných kategórií) na svoje územie;
- sťažovateľ sa nachádza v zaistení formálne, bez reálneho predpokladu zrealizovania jeho odovzdania v lehotách stanovených Dublinským nariadením;
- účely dublinských transferov nie je zaistenie nevyhnutné a aj tu platí základný princíp resp. prezumpcia proti zaisteniu cudzinca - žiadateľa o azyl v inej krajine v prípade, ak sú k dispozícii v systéme také alternatívy, akými sú napr. špecializované ubytovacie centrá a zariadenia pre žiadateľov o azyl, potom treba tieto opatrenia uplatniť ako prvé (čl. 28 ods. 2 Dublinského nariadenia);

5. Krajský súd v konaní podľa ust. § 221 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) dospel k záveru o potrebe zamietnuť správnu žalobu z nasledujúcich dôvodov:

- z informačných systémov bolo zistené, že sťažovateľ dňa 21.07.2020 požiadal o udelenie azylu na území Rumunskej republiky, čo žalovaný oznámil dňa 13.08.2020 Dublinskému stredisku;
- podanie o prevzatie naspäť bolo zodpovednému štátu (Rumunsku) z dôvodu 18 (1b) odoslané dňa 25.08.2020;
- dňa 07.09.2020 bola zodpovedným štátom zaslaná kladná odpoveď;
- dňa 07.09.2020 bol transfer odložený - 6M 18 (1d) v lehote do 07. marca 2021;
- dňa 08.09.2020 bolo vydané rozhodnutie o odovzdaní do Rumunska 18 (1d);
- Rumunsko akceptovalo prevzatie sťažovateľa, pričom lehota na transfer uplynie najneskôr 07.03.2021;
- stav pohotovosti v Rumunsku sa od 17.08.2020 predĺžil o 30 dní;
- za súčasnej situácie budú prichádzajúce/odchádzajúce dublinské prevody z/do členských štátov s vysokým rizikom šírenia COVID-19 naďalej pozastavené, avšak dublinské prevody do Rumunska z iných členských štátov, ktoré nepredstavujú vysoko rizikové oblasti pre šírenie vírusu COVID-19, sa môžu uskutočniť za rovnakých podmienok ako predtým;
- transfery budú možné iba pre nasledujúce kategórie cudzincov: - Cudzinci, ktorí boli prijatí podľa ustanovení článku 18 ods. 1 písm. b) dublinského nariadenia), - Cudzinci, ktorí boli prijatí na základe žiadosti o prevzatie a sú rodinnými príslušníkmi rumunského občana alebo majú dlhodobé víza alebo povolenie na pobyt platné v deň odovzdania;
- sťažovateľ spadá pod kategóriu cudzincov uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. b) Dublinského nariadenia, keďže sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt a Rumunsko akceptovalo jeho prijatie v zmysle daného článku s dobou realizácie transferu najneskôr do 07.03.2021;
- v súčasnej situácii nepredstavuje Slovenská republika krajinu, ktorá by predstavovala vysoko rizikovú oblasť pre šírenie vírusu COVID-19;
- sťažovateľ svojvoľne prekračoval hranice členských štátov v rôznych smeroch a opustil aj krajinu, kde žiadal o poskytnutie medzinárodnej ochrany (Rumunsko);

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

6. Proti rozsudku krajského soudu, uvedenému v záhlaví tohto rozhodnutia, sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

7. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- sťažovateľovi bola v priebehu konania pred krajským súdom priznaná právna pomoc vo veci preskúmania rozhodnutia o odovzdaní, pričom správnu žalobu voči tomuto rozhodnutiu podá v zákonnej lehote;

- pokiaľ nebudú do 07.03.2021 realizované úkony smerujúce k jeho odovzdaniu sťažovateľa z dôvodu odloženia jeho transferu, zaistenie sťažovateľa je neúčelné a v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru;

- žalovaný mal povinnosť v priebehu zaistenia skúmať realizovateľnosť odovzdania, účel zaistenia a prijímacie podmienky v Rumunsku;

- v Rumunsku je v súvislosti s pandemiou Covid 19 vyhlásený stav pohotovosti, v dôsledku čoho je zakázaný vstup na jeho územie cudzincom a sú pozastavené dublinské transfery;

- žiadosť o prijatie sťažovateľa bola rumunským štátnym orgánom zaslaná v zmysle čl. 18 ods. 1 písm. b) Dublinského nariadenia, avšak tieto akceptovali jeho prijatie podľa čl. 18 ods. 1 písm. d) Dublinského nariadenia s tým, že došlo k odloženiu jeho transferu do 07.03.2021;

8. Záverom navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného o zaistení zrušuje a aby nariadil žalovanému bezodkladné prepustenie sťažovateľa zo zaistenia. Zároveň navrhol, aby mu kasačný súd priznal náhradu trov konania.

B)

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stručne zopakoval dôvody zaistenia sťažovateľa pričom s poukazom na jednotlivé okolnosti daného prípadu mal za to, že odovzdanie sťažovateľa je realizovateľné v lehotách ustanovených Dublinským nariadením.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v skrátenej lehote včas (§ 443 ods. 2 písm. b/ S.s.p.) s prihladením na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

11. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. novembra 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.). Podľa § 88 ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z.z. policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku.

Podľa čl. 18 ods. 1 písm. b) a d) Dublinského nariadenia členský štát zodpovedný podľa tohto nariadenia je povinný:

...

b) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorý sa nachádza na území

iného členského štátu bez povolenia na pobyt;

...

d) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorých žiadosti boli zamietnuté a ktorí podali žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt.

12. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu možno ustáliť, že medzi účastníkmi konania nebolo sporným, že Rumunsko, ako krajina zodpovedná za preskúmanie sťažovateľovej žiadosti o udelenie azylu dňa 07.09.2020 písomne akceptovalo žiadosť o prijatie späť sťažovateľa podľa Dublinského nariadenia. Skutočnosť, že žiadosť o prijatie sťažovateľa späť bola Dublinským strediskom zaslaná z dôvodu podľa čl. 18 ods. 1 písm. b) Dublinského nariadenia, pričom rumunský partnerský úrad ju akceptoval odkazujúc na dôvod podľa čl. 18 ods. 1 písm. d) Dublinského nariadenia (teda akceptoval prijatie späť sťažovateľa, ktorého žiadosť o udelenie azylu v Rumunsku bola zamietnutá) nie je sama osebe pochybením, ani nemá za následok nevykonateľnosť dublinského transferu.

13. Sťažovateľ odvodzoval nevykonateľnosť dublinského transferu od informácií o stave pohotovosti v Rumunsku, ktorý sa od 17.08.2020 predĺžil o 30 dní. Za danej situácie sú prichádzajúce/odchádzajúce dublinské transfery z/do členských štátov s vysokým rizikom šírenia COVID-19 naďalej pozastavené, avšak dublinské transfery do Rumunska z iných členských štátov, ktoré nepredstavujú vysoko rizikové oblasti pre šírenie vírusu COVID-19, sa môžu uskutočniť za podmienky, že sa jedná o kategóriu cudzincov (pokiaľ ide o prípad sťažovateľa), ktorí boli prijatí podľa ustanovení článku 18 ods. 1 písm. b) Dublinského nariadenia.

14. Pokiaľ ide o sťažovateľa, tento bol Dublinským strediskom spočiatku posudzovaný podľa článku 18 ods. 1 písm. b) Dublinského nariadenia ako žiadateľ, ktorého žiadosť o udelenie azylu je v Rumunsku v procese posudzovania. Vzhľadom na ďalší vývoj situácie je potrebné posudzovať sťažovateľa podľa § 18 ods. 1 písm. d) Dublinského nariadenia ako štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého žiadosť o udelenie azylu bola v Rumunsku zamietnutá, t. j. posudzovať ho rovnako ako rumunský partnerský úrad, nakoľko vykonateľnosť transferu za nastolenej situácie zjavne závisí od postoja rumunských úradov.

15. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pre rozhodnutie kasačného súdu je, vzhľadom na § 454 v spojení s § 206 ods. 4 S.s.p. rozhodujúci skutkový stav veci, platný v čase vyhlásenia rozsudku krajského súdu. Rovnako je v zmysle § 441 S.s.p. neprípustné uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt.

Podľa § 221 ods. 2 S.s.p. žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

16. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného o zaistení zo dňa 13.08.2020 zrušuje, čím zrejme sledoval preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného kasačným súdom. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ sa podanou správnu žalobou domáhal prepustenia zo zaistenia podľa § 221 ods. 2 S.s.p, úlohou krajského súdu v danej veci nebol prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zaistení zo dňa 13.08.2020 ale posúdenie sťažovateľovho žalobného návrhu na prepustenie zo zaistenia. Týmto je vymedzený aj rozsah preskúmajacej právomoci kasačného súdu, ktorý (rovnako ako krajský súd) pristúpil k posúdeniu veci iba z hľadiska existencie podmienok pre nariadenie prepustenia sťažovateľa zo zaistenia, a to v čase rozhodovania krajského súdu o správnej žalobe.

17. V čase rozhodovania krajského súdu o správnej žalobe sťažovateľa Slovenská republika nebola vysoko rizikovou oblasťou pre šírenie vírusu COVID-19. V tejto situácii by prichádzalo do úvahy vykonanie transferu sťažovateľa za vyššie uvedených podmienok, stanovených Rumunskom. Tieto by sťažovateľ zjavne nesplnil, čo by mohlo predstavovať prekážku vo výkone dublinského transferu. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že stav pohotovosti bol predĺžený o 30 dní od 17.08.2020, t. j. do

16.09.2020. Ďalší vývoj z obsahu súdneho spisu nevyplýva.

18. Je nesporné, že sťažovateľ bol zaistený na základe rozhodnutia žalovaného zo dňa 13.08.2020 podľa § 88 ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z.z. na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa Dublinského nariadenia, ktoré vo svojom článku 28 osobitne upravuje lehoty, v rámci ktorých má správny orgán vykonať jednotlivé úkony a napokon aj odovzdanie zaistej osoby.

Podľa čl. 28 ods. 3 pododsek 1 až 4 Dublinského nariadenia zaistenie musí byť čo najkratšie a nesmie trvať dlhšie, než je opodstatnene nevyhnutné na riadne vykonanie požadovaných administratívnych postupov až do uskutočnenia odovzdania podľa tohto nariadenia.

Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, lehota na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť nesmie presiahnuť jeden mesiac od podania žiadosti. Členský štát, ktorý vedie konanie podľa tohto nariadenia, požiada v takom prípade o urýchlenú odpoveď. Táto odpoveď musí byť poskytnutá do dvoch týždňov od prijatia dožiadania. Ak nedôjde k poskytnutiu odpovedi v tejto dvojtýždňovej lehote, považuje sa to za akceptovanie dožiadania a má za dôsledok povinnosť prevziať alebo prijať späť osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť potrebné opatrenia na jej príchod.

Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, jej odovzdanie zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa vykoná ihneď, ako je to možné, najneskôr však do šiestich týždňov od implicitného alebo výslovného akceptovania dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby iným členským štátom alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3.

Ak žiadajúci členský štát nedodrží lehoty na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť, alebo ak sa odovzdanie nevykoná v šesťtýždňovej lehote uvedenej v treťom pododseku, osoba nesmie byť dlhšie zaistená.

19. Vyššie citovaný článok upravuje lehoty na podanie dožiadania o prevzatie (1 mesiac) ako aj lehotu na vykonanie odovzdania (6 týždňov), pričom následkom nedodržania týchto lehôt správnym orgánom má za následok povinnosť prepustiť osobu zo zaistenia. Tým sú upravené maximálne lehoty zaistenia cudzinca v jednotlivých fázach procesu odovzdania. Dublinské nariadenie má v súlade s čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie všeobecnú platnosť, je záväzná vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľná vo všetkých členských štátoch. Nie je preto rozhodujúce, že zák. č. 404/2011 Z.z. upravuje lehotu zaistenia v dlhšom trvaní.

20. Žiadosť o prevzatie naspäť (odoslaná Rumunsku dňa 25.08.2020) bola akceptovaná dňa 07.09.2020. Od tohto dňa plynie lehota šesť mesiacov (v zmysle čl. 29 ods. 1 Dublinského nariadenia), v ktorej sa odovzdanie sťažovateľa musí (okrem výnimiek ďalej ustanovených) vykonať. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ je zaistený na účely odovzdania, je potrebné jeho odovzdanie vykonať v rámci skrátenej lehoty šesť týždňov (t. j. do 19.10.2020) pod následkom jeho prepustenia zo zaistenia (čl. 28 ods. 3 pododsek 3 a 4 Dublinského nariadenia). Avšak ani uvedený následok podľa názoru kasačného súdu nemá vplyv na prípustnosť odovzdania v naďalej plynúcej lehote šiestich mesiacov (hoc prepustenie zaistej osoby by celkom zjavne malo vplyv na schopnosť správnych orgánov fakticky vykonať odovzdanie).

21. Vychádzajúc z obsahu súdneho a administratívneho spisu mohlo zaistenie sťažovateľa trvať do 19.10.2020 (za súčasnej absencie podania opravného prostriedku podľa čl. 27 ods. 3 Dublinského nariadenia). Krajský súd rozhodoval o správnej žalobe dňa 06.10.2020, pričom k uvedenému dátumu pre kasačný súd z obsahu spisového materiálu nevyplýva akákoľvek prekážka výkonu odovzdania sťažovateľa odôvodňujúca prepustenie sťažovateľa zo zaistenia. Preto kasačný súd dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) S.s.p. (t. j. nesprávne právne posúdenie veci a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu), s prihliadnutím na argumentáciu uvedenú vyššie, nepovažuje za naplnené a na základe už uvedených právnych argumentov dospel k záveru o zákonnosti a správnosti napadnutého rozsudku.

22. Záverom kasačný súd ako obiter dictum k informácii o podaní správnej žaloby proti rozhodnutiu Migračného úradu o odovzdaní sťažovateľa dodáva, že v prípade podania návrhu na priznanie

odkladného účinku správnej žalobe správne orgány podľa čl. 27 ods. 3 písm. c) Dublinského nariadenia nemôžu, minimálne do zamietnutia tohto návrhu, resp. do pominutia odkladného účinku správnej žaloby, odovzdať sťažovateľa a za tým účelom vykonať potrebné opatrenia. Kasačný súd má za to, že aj napriek právnej úprave odkladného účinku podľa S.s.p., vzhľadom na znenie čl. 27 ods. 3 písm. c) Dublinského nariadenia (s prihliadnutím na jeho priamu aplikovateľnosť v zmysle čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) by bol výkon rozhodnutia o odovzdaní odložený minimálne do zamietavého rozhodnutia správneho súdu o odkladnom účinku. S poukazom na článok 28 ods. 3 pododsek 3 Dublinského nariadenia, lehota 6 týždňov na odovzдание sťažovateľa by tak začala plynúť najskôr od právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku. Takýto výklad sa síce môže javiť ako nevýhodný pre zaisteného cudzinca, nakoľko sa takto predlžuje doba obmedzenia jeho osobnej slobody. To je však logickým následkom uplatnenia jeho práva na účinný opravný prostriedok voči rozhodnutiu o odovzdaní, teda jeho procesného postupu, ktorým zjavne sleduje preskúmanie žiadosti o udelenie azylu (v merite) Slovenskou republikou. Takýto postup je na druhej strane vyvážený zárukou, že dotknutá osoba nebude do rozhodnutia správneho súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku odovzdaná do iného členského štátu, čím by prípadne mohlo dôjsť k zásahu do jej základných ľudských práv a slobôd, ktoré pred súdom namieta.

Podľa čl. 27 ods. 3 písm. c) Dublinského nariadenia na účely odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní alebo jeho preskúmania členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve stanovujú, že dotknutá osoba môže v primeranej lehote požiadať súd o odklad výkonu rozhodnutia o odovzdaní do prijatia rozhodnutia vo veci jej odvolania alebo preskúmania. Členské štáty zabezpečia, aby bol k dispozícii účinný opravný prostriedok, a to odkladom odovzdania do prijatia rozhodnutia o prvej žiadosti o odklad. Každé rozhodnutie o tom, či sa výkon rozhodnutia o odovzdaní odloží, sa prijme v primeranej lehote, ktorá zároveň umožní podrobné a prísne preskúmanie žiadosti o odklad. V rozhodnutí o tom, že výkon rozhodnutia o odovzdaní sa neodloží, sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá.

V

23. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. platí, že kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

24. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania pred kasačným súdom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.